

Anonim adományok, kitartó kéregetők, követhetetlen pénz

Gyűjtenek életre, halálra

Folytatás az 1. oldalról

A csomag ára változó: a Ne add fel! virágjai 690 forintba, darabként úgy egy százasba kerülnek, de Katalinnak hatszázért is odaadták. Elismervényt, nyugtát nem kapott. Katalin nagyon meglepődött, amikor megkérdeztem, tudja-e valójában, kit támogat. – Hát persze, a koraszülötteket, a rákos betegeket – mondta az adakozó, majd hozzátette, neki sincs sok pénze, de ad a rászorulóknak.

Gábor egy százast nyomott az alapítvány nevében gyűjtögető ember kezébe. Azt mondta, ő nem tudja, ki kinek szed pénzt, de szegény gyerekeknek hátha jó egy százas is. Papírt, elismervényt nem kért, mert sietett.

Kérdés, eljut-e a támogatás a rákos gyermekekig. Lapunk munkatársa többször végig ment tegnap a Kárász utcán, „leszólította” magát az egyik gyűjtővel. A férfi felvillantott egy olvashatatlan, fénymásolt számlát, amellyel valamilyen támogatást igazolt. Mutatott hirtelen bírósági dokumentumokat is, az alapítvány bejegyzéséről. Azt is elmondta kérdésünkre, ők a Vöröskeresztől, a Karitástól elkülönülve óhajtanak tenni a rászorultakért. A papírokat tanulmányozni azonban nem engedte, azt mondta, döntjük el inkább, Disney-figurás, vagy virágos képeslapot veszünk támogatásul, vagy csak adományt adunk.

Fölhívtuk a Ne add fel! alapít-

Jóézésű embernek nem könnyű kikerülni az erőszakos adománygyűjtőket.

Fotó: Karnok Csaba

vány számát, a mobiltelefont egy gondolatait nehezen össze-szedő nő vette föl, aki részlete-sebb érdeklődésünkre a kuratórium elnökének kezébe adta a kagylót. A jellegzetes akcentussal beszélő elnök ismertette a céljaikat: támogatják a budapesti Madarász utcai gyermekkórházat, valamint magánszemélyeket. Számlájukat a jözséfvárosi OTP-fiókban vezetik, székhelyük is itt, a kuratóriumi elnök, *Lakatos Dezső* lakásán van

és lassan már egyévesek lesznek.

A Madarász utcai gyermekkórház igazgatója, *Harmat György* lapunknak elmondta: a Ne add fel! alapítvánnyal tavaly november óta van „kapcsolatuk”, decemberben harminc darab Mikulás-csomagot kaptak tőlük. Azóta más adomány, vagy megkeresés nem érkezett hozzájuk az alapítványtól.

Az alapítvány magánszemélyeket úgy támogat, hogy beteg gyer-

meket kórházba utaztatását fedezi – mondta *Lakatos Dezső*. Hozzátette: „ez nem kamu alapítvány, mint mondják, én tényleg segíteni akarok, mert az egész családom rákban halt meg.”

Lapunk korábban már írt róla: ugyanazok gyűjtenek a belvárosban ezeknek az alapítványoknak, mint korábban, a Brumi Alapítvány javára. Mint beszámoltunk róla, a Brumit korábban a bíróság már megszüntette.

Az Artisjus megtartja a szegedi Nobel-díjas professzor házat

Nem akarják eladni a Szent-Györgyi-villát

Bármennyire is akarná, nem tudná megszerezni a város Szent-Györgyi Albert egykori villáját. A tulajdonos Artisjus, a Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület ugyanis nem kívánja eladni az épületet.

Szerdai lapszámunkban megírtuk, Szegednek esélye van arra, hogy megszerezze Szent-Györgyi Albert újszegedi villáját, mert a tulajdonos Artisjus hajlik arra, hogy eladja az épületet.

Információinkat két szegedi politikus nyilatkozatára alapoztuk. *Szabó László* MDF-es önkormányzati képviselő keddi, Szent-Györgyi utcában megtartott sajtótájékoztatóján elmondta, tudomása szerint a jogvédő iroda hajlik arra, hogy eladja az épületet. Ezt a feltételezést támasztotta alá *Kozma József* alpolgármester is, aki azzal egészítette ki ellenzéki képviselőtársa szavait, hogy a Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület egy budapesti ingatlanirodában hirdette meg az ingatlant.

Az Artisjus viszont nem akarja eladni a Nobel-díjas professzor egykori házat. Erről tájékoztat az a faxüzenet is, amelyet *Gyertyánfi Péter*, az Artisjus igazgatója küldött el szerkesztőségünkbe. Az igazgatót a mai napig nem sikerült utolérnünk, pedig lenne hozzá néhány kérdésünk. Faxüzenetében az igazgató azt állítja, hogy a tíz éve lakatlan házat szegedi kirendeltségük céljaira vették. Állítólag a felújítás után a kétszintes épület emeletén az Artisjus helyt adna egy kiállításnak, ahol „a nagyközönség számára” is hozzáférhetően kiállíthatnánk Szent-Györgyi Albert munkásságának oda illő tárgyi emlékeit.”

A fax szerint az iroda ez ügyben felvette a kapcsolatot a szegedi egyetemmel. Azonban *Tráser Ferenc* gazdasági és műszaki főigazgató arról tájékoztatta lapunkat, hogy semmilyen értesítés nem érkezett hozzájuk. – Ilyen irányú megkeresést nem kapott az egyetem – közölte a gazdasági és műszaki főigazgató.

G. SZ. L.

Újabb tanúkat hallgattak meg a sorozatgyilkos perében

Áldozatok, hozzátartozók

Újabb tanúk meghallgatásával folytatódott tegnap a sorozatgyilkossággal vádolt balástyai Szabó Zoltán tárgyalása.

– Tizenöt éve ismerem. Emberi lénynek nem lehet nevezni. Aból élt, hogy lopott, betört, rabolt – jelentett ki tegnap délelőtt a Csongrád Megyei Bíróság folyosóján a balástyai rémként elhíresült, sorozatgyilkossággal vádolt *Szabó Zoltán* egyik áldozatának édesapja, *Szanka Dezső*. A férfi megtörve beszélt lányáról, Szanka Hajnalkáról. – Az egész falu szerette, a szívem majd megszakad.

(A rendőrségi jegyzőkönyv szerint a vádlott, Szabó Zoltán 2002. március 25-én, kihallgatása alkalmával elismerte, hogy ő ölte meg Szanka Hajnalkát. Szabó a balástyai presszóból ismerte őt, és tudta, a lány mobiltelefonokkal üzletel. A férfi

elhitette Hajnalkával, hogy olcsón tud szerezni mobilokat. A lány motorral érkezett a preszszóhoz 2001. augusztus 21-én, majd Szabó tanyájára mentek. Mivel a férfi által ígért telefonok nem voltak sehol, vitakozni kezdtek. Hajnalka kiement az udvarra, Szabó, aki korábban egy bálakötőző madzagot vett magához, követte, majd Hajnalka háta mögé kerülve megfojtotta a lányt. A gyilkosságot előre kiterelve, hiszen tudta, hogy a lánynál sok pénz lesz. A halál beállta után összekötözte áldozata kezét, lábát, majd a tanyája melletti kukoricásban elásta. A lánytól elvette 300 ezer forintját (amiből egy motorkerékpárt vásárolt), kismotorját pedig egy közeli víztározóba dobta.

A bíróságon, mivel a legutóbbi tárgyaláson rosszul lett a vádlott, ismét beidézték *Kolompár Ist-*

vánt és *Kovács Jánost*, akik kilenc hónapig voltak előzetes tartóztatásban, mivel őket gyanúsították Kovács Mónika meggyilkolásával. A vádlot szerint a nőt Szabó Zoltán ölte meg.

– Három-négy alkalommal találkoztam vele. Dolgozott nekem. A munkájában nem találtam kivetni valót, mindig becsülettel elvégezte a feladatát. Meg vagyok döbbenve, hiszen semmi nem utalt arra, hogy milyen ember – mondta a bíróság folyosóján az egyik tanú, a balástyai *Fazekas János*.

A tegnapi tárgyalási napon ismét beidézték annak a mozdonynak a vezetőit is, amelyik áthajtott Kovács Mónika holttestén, valamint Kállai Terézia szüleit és korábbi életársát, illetve Szanka Hajnalka barátját is.

A tárgyalás szeptember 25-én, csütörtökön folytatódik.

A. T. J.

Kevesebb baleset

MUNKATÁRSUNKTÓL

A nyári közlekedésbiztonsági akciónak köszönhetően június 19. és szeptember 15. között kevesebb baleset történt Csongrád megye útjain a tavalyi év hasonló időszakához képest – jelentette ki *Radics Róbert* rendőr százados, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság közlekedésrendészeti osztályának vezetője tegnapi sajtótájékoztatóján. Mint azt korábban megírtuk, az Országos Rendőr-főkapitányság június elején 90 napos akciósorozatot rendelt el az ország közútjain.

Lezárult a nyomozás a szentesi kórház ügyében

Kilencmillió hiányzik

Az intézmény pénzügyi válságán a titokban tartott faktorálás sem segített.

Fotó: Tésik Attila

Folytatás az 1. oldalról

A nyomozás eddigi adatai szerint az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által a részükre későbbiekben kifizetendő teljesítményelszámolásokat rendszeresen faktorálták az intézményt fenntartó megyei önkormányzat tudta és beleegyezése nélkül. Ez bűncselekmény, amely kilenc-

millió forint kárt okozott a kórháznak. Az ügyben az intézmény

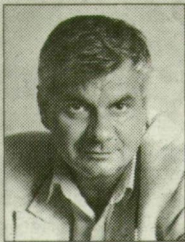
volt igazgató főorvosa, dr. Kovács Ágnes és volt gazdasági igazgatója, *Dósai M. Péterné* érintett, az ügy iratait továbbították az ügyészségnek.

A külföldi betegek törvényellenes ellátásával okozott kár hatvanötmillió forint, a faktorálás nyomán pedig kilencmillió forint. Ám az anyagi jellegű hátrányok mellett erkölcsi kár is érte az intézményt. Szerencsére ez utóbbi válság már a múlté –

mondta dr. Borzi Márta, a jelenlegi főigazgató.

A kórház vezetője beszámolt arról, hogy az intézményhez forduló betegek száma emelkedett az elmúlt hónapokban, meghirdetett állásaikra számos a jelentkező. Az intézmény talpraállása a főigazgatónő szerint a jelenlegi nagyon szigorú keretgazdálkodásnak is köszönhető.

BLAHÓ GABRIELLA

Kárász-kaland

BÁTYI ZOLTÁN

Dehogyan adok magának pénzt! Ha valakit támogatni akarok, személyesen fogok pénzt vinni neki. Egyébként pedig jobb lenne, ha békén hagynák a járókelőket.

Dühtől pirosodó arcú asszony szórta a levegőbe e szavakat Szeged Kárász utcáján, s nem volt nehéz észrevenni a közelben ácsorgók arcán, hogy elnyerte rokonszenvüket. A ki tudja milyen okmányokat mutogató adománygyűjtőt e hevület persze nem nagyon zavarta, halkan elköszönt. S már azt fürkészte, kinek is mondhatná el, mely alapítványok számláját gazdagíthatná, ha jólelkűségét bizonyítandó, megválna néhány száz forintjától.

Hogy aznap még hány embert sikerült feldühítenie a pénzvadásznak, s mennyien hitték el, valóban jó célt szolgálnak, ha a Kárász utcai forgatagban adakoznak, lehetetlen kideríteni. Mint ahogy azt is, vajh merre tartanak az éhezőknek, betegeknek kért forintok. Meglehet, a legjobb szándék, s még több tisztesség vezérli a pénzt kérőket. Ám ebben az országban, ahol annyi csalfaság hírére tették már közzé, aligha lepődnénk meg, ha a befolyt összeg el is folya, s még véletlenül sem jutna el sem betegekhez, sem éhezőkhez.

Szeged központjában egyébként sincs könnyű helyzetben az, aki adományra vár. Ugyanis a városközpont gyakorta jobban hasonlít már egy akadálypályához, mint sétátérhez. A Takaréktár utca felől közelítve a Kárász utcához, előbb nejlompalackokból bort kortyolgató urak szöktetik le a gyanútlan sétálót, aki egy-egy csevely után már nyertesnek érzi magát, ha a padon heverészők egyike sem küldi el melegebb éghajlatra. A sétáló utca bejáratánál korántsem csak a szép szobrok köszönnek a bandukolóra, hanem nyelvtanfolyamot, diszkózenét, frissen nyílt boltot, vagy irtozatosan kedvezményes utazást kínáló cetliket tenyérbe nyomkodók. Hol egykor derék valutapörgetők hergelték az ideget, túl-képzettséggel és östehetséggel véletlenül sem vádolható utcai zeneszék nyikorogtatják zeneszerszámaikat. Amikor tehát közel az adománykérő, a vérnyomás nehezen mérhető. S lehet bármily csábos mosoly is az arcán (egyébként efféle arcjátékkal roppant ritkán fárasztják magukat), még az is behegeszti pénztárcáját, aki lelkén viseli a világ összes szenvedését.

Széllhámósoknak tehát kifejezetten ajánlatos elkerülni Szeged Kárász utcáját, hiszen a haszon nem éri meg a fáradtságot. Vagy mégis? Gyanítom, ez ügyben leginkább rendőrségi kihallgatáson kellene feltenni a kérdéseket. Hogy szeretett Kárászunk visszakapja végre békéjét, a betegek, a szegények pedig a nekik szánt forintokat.